

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 9

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64
11 stycznia 2021

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 9/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej	1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 9/02	Sprawa C-644/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włosa [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekraczanie wartości dopuszczalnych dla pyłu zawieszonego (PM ₁₀) w określonych strefach i aglomeracjach włoskich – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki]	2
2021/C 9/03	Sprawa C-158/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-541/19, Shindler i in. / Rada, wniesione w dniu 7 kwietnia 2020 r. przez Jeana Whiteheada i Davida Evansa	3
2021/C 9/04	Sprawa C-170/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2020 r. – SC Novart Engineering SRL / Unitatea Administrativă Teritorială Municipiul Tulcea	3
2021/C 9/05	Sprawa C-235/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 26 marca 2020 r. w sprawie T-734/17, ViaSat/Komisja, wniesione w dniu 5 czerwca 2020 r. przez ViaSat	4
2021/C 9/06	Sprawa C-304/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2020 r. w sprawie T-108/19, Kerry Luxembourg / EUIPO, wniesione w dniu 10 lipca 2020 r. przez Kerry Luxembourg Sàrl	4

PL

2021/C 9/07	Sprawa C-305/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2020 r. w sprawie T-109/19, Kerry Luxembourg / EUIPO, wniesione w dniu 10 lipca 2020 r. przez Kerry Luxembourg Sàrl	5
2021/C 9/08	Sprawa C-367/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Hamburg (Niemcy) w dniu 6 sierpnia 2020 r. – SP / KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland	5
2021/C 9/09	Sprawa C-446/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 lipca 2020 r. w sprawie T-616/19, Katjes Fassin GmbH & Co. KG / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 21 września 2020 r. przez Katjes Fassin GmbH & Co. KG	6
2021/C 9/10	Sprawa C-463/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 września 2020 r. – Namur-Est Environnement ASBL/ Région wallonne	6
2021/C 9/11	Sprawa C-469/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 29 września 2020 r. – RightNow GmbH / Wizz Air	7
2021/C 9/12	Sprawa C-471/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Mons (Belgia) w dniu 28 września 2020 r. – Centre d'Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL / FS	8
2021/C 9/13	Sprawa C-483/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 29 września 2020 r. – XXXX / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	8
2021/C 9/14	Sprawa C-485/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 29 września 2020 r. – XXXX / HR Rail SA	9
2021/C 9/15	Sprawa C-505/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 8 października 2020 r. – wnioskodawcy RR i JG w postępowaniu karnym	9
2021/C 9/16	Sprawa C-556/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 23 października 2020 r – Schneider Electric SA i in. / Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance	10
2021/C 9/17	Sprawa C-586/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 września 2020 r. w sprawie T-565/18, P. Krücken Organic GmbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 9 listopada 2020 r. przez P. Krücken Organic GmbH	11
Sąd		
2021/C 9/18	Sprawa T-814/17: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r.– Lietuvos geležinkeliai / Komisja [Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek kolejowych przewozów towarowych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE – Dostęp przedsiębiorstw trzecich do infrastruktury zarządzanej przez litewską państwową spółkę kolejową – Demontaż odcinka drogi kolejowej – Pojęcie „nadużycia” – Rzeczywiste lub prawdopodobne wykluczenie konkurenta – Obliczenie kwoty grzywny – Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Środki zaradcze – Proporcjonalność – Nieograniczone prawo orzekania]	13
2021/C 9/19	Sprawa T-594/18: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Pharma Mar / Komisja [Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Aplidin – plitidepsine – Decyzja odmowna Komisji – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Naukowa ocena zagrożeń i korzyści związanych z produktem leczniczym – Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi – Obiektywna bezstronność]	13

2021/C 9/20	Sprawa T-25/19: Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – AD / ECHA [Służba publiczna – Personel tymczasowy – Umowa na czas określony – Decyzja o nieprzedłużeniu – Obowiązek dbałości – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Odpowiedzialność]	14
2021/C 9/21	Sprawa T-173/19: Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – AV i AW / Parlament [Służba publiczna – Urzędnicy – Zwrot kosztów leczenia – Dochodzenie OLAF-u – Artykuł 85 regulaminu pracowniczego – Zwrot nienależnych kwot]	15
2021/C 9/22	Sprawa T-273/19: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Target Ventures Group / EUIPO – Target Partners (TARGET VENTURES) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy TARGET VENTURES – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	15
2021/C 9/23	Sprawa T-583/19: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Electrolux Home Products/EUIPO – D. Consult (FRIGIDAIRE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FRIGIDAIRE – Rzeczywiste używanie – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	16
2021/C 9/24	Sprawa T-643/19: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r. – Dermavita / EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUVEDERM ULTRA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Używanie w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy jest zarejestrowany – Używanie w formie, w jakiej znak towarowy jest zarejestrowany – Używanie za zgodą właściciela – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	16
2021/C 9/25	Sprawa T-664/19: Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r. – Allergan Holdings France / EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUVEDERM ULTRA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Używanie w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy jest zarejestrowany – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	17
2021/C 9/26	Sprawa T-820/19: Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – Totalizator Sportowy / EUIPO – Lottoland Holdings (Lottoland) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Lottoland – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe LOTTO i Lotto – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy lotto – Częściowe unieważnienie prawa do znaku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak naruszenia renomy – Brak związku między rozpatrywanymi znakami towarowymi – Artykuł 8 ust. 5 i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	18
2021/C 9/27	Sprawa T-857/19: Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Dehousse / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej [Dostęp do dokumentów – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Dokumenty znajdujące się w posiadaniu instytucji w ramach wykonywania przez nią funkcji administracyjnych – Artykuł 266 TFUE – Decyzja wydana w wykonaniu wyroku Sądu – Środki podjęte w ramach wykonania wyroku stwierdzającego nieważność – Domniemanie nieistnienia lub braku posiadania dokumentów – Wiarygodne wyjaśnienia pozwalające na ustalenie powodów nieistnienia lub braku posiadania dokumentów – Obowiązek uzasadnienia – Przechowywanie dokumentów – Zasada dobrej administracji]	18
2021/C 9/28	Sprawa T-25/20: Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie stylizowanej waltorni) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego stylizowaną waltornię – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający pocztową waltornię na żółtym tle – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Brak charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	19

2021/C 9/29	Sprawa T-629/19: Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – L. Oliva Torras/ EUIPO – Mecánica del Frío (Urządzenia sprzęgające do pojazdów) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające do łączenia urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych z pojazdem silnikowym – Podstawa unieważnienia – Niedochowanie wymagań dotyczących ochrony – Artykuły 4–9 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą – Zarzuty odnoszące się do uzasadnienia innej decyzji – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	20
2021/C 9/30	Sprawa T-13/20: Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – Valiante/ Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Konkurs wewnętrzny COM/1/AD 10/18 (AD 10) – Złożenie zgłoszenia za pośrednictwem przewidzianego w tym celu formularza zawartego w art. 2 załącznika III do regulaminu pracowniczego – Przedłożony w tym samym czasie na luźnym papierze organowi powołującemu wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie – Warunki kwalifikujące – Decyzja komisji konkursowej o odrzuceniu kandydatury skarżącego – Decyzja odmowna organu powołującego w przedmiocie uwzględnienia wniosku skarżącego o odrzucenie jednego z warunków przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie w celu dopuszczenia skarżącego do udziału w konkursie – Podważenie decyzji organu powołującego, a nie decyzji komisji konkursowej – Interes prawny – Niedopuszczalność]	20
2021/C 9/31	Sprawa T-14/20: Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – Tratkowski/ Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Konkurs wewnętrzny COM/2/AD 12/18 (AD 12) – Złożenie zgłoszenia za pośrednictwem przewidzianego w tym celu formularza zawartego w art. 2 załącznika III do regulaminu pracowniczego – Przedłożony w tym samym czasie na luźnym papierze organowi powołującemu wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie – Warunki kwalifikujące – Decyzja komisji konkursowej o odrzuceniu kandydatury skarżącego – Odrzucenie przez komisję konkursową wniosku kandydata o ponowne rozpatrzenie sprawy z uwagi na przekroczenie terminu – Decyzja odmowna organu powołującego w przedmiocie uwzględnienia wniosku skarżącego o odrzucenie jednego z warunków przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie w celu dopuszczenia skarżącego do udziału w konkursie – Podważenie decyzji organu powołującego, a nie decyzji komisji konkursowej – Interes prawny – Niedopuszczalność]	21
2021/C 9/32	Sprawa T-38/20: Postanowienie Sądu z dnia 15 października 2020 r. – Lotto24/ EUIPO (LOTTO24) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LOTTO24 – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]	22
2021/C 9/33	Sprawa T-377/20 R II: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 października 2020 r. – KN/ EKES [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Służba publiczna – Członek EKES – Mobbing – Dochodzenie OLAF-u – Decyzja Prezydium EKES-u – Wniosek o zawieszenie wykonania – Nowy wniosek – Nowe okoliczności faktyczne – Brak pilnego charakteru]	22
2021/C 9/34	Sprawa T-165/20: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – JC/ EUCAP Somalia	23
2021/C 9/35	Sprawa T-630/20: Skarga wniesiona w dniu 14 października 2020 r. – MW/ Parlament	24
2021/C 9/36	Sprawa T-633/20: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2020 r. – CNMSE i in./ Parlament i Rada	24
2021/C 9/37	Sprawa T-640/20: Skarga wniesiona w dniu 16 października 2020 r. – Validity/ Komisja	25
2021/C 9/38	Sprawa T-645/20: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – NC i in./ Parlament i Komisja	26
2021/C 9/39	Sprawa T-647/20: Skarga wniesiona w dniu 21 października 2020 r. – Verelst/ Rada	27
2021/C 9/40	Sprawa T-662/20: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2020 r. – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (Ser o kształcie potrójnej helikoidy)	28
2021/C 9/41	Sprawa T-663/20: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – One Voice/ ECHA	28
2021/C 9/42	Sprawa T-664/20: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – One Voice/ ECHA	29

2021/C 9/43	Sprawa T-671/20: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2020 r. – OA / EKES	30
2021/C 9/44	Sprawa T-672/20: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2020 r. – Kerstens / Komisja	31
2021/C 9/45	Sprawa T-677/20: Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2020 r. – Ryanair i Laudamotion/Komisja	31
2021/C 9/46	Sprawa T-689/20: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2020 r. – HB / EBI	32
2021/C 9/47	Sprawa T-325/19: Postanowienie Sądu z dnia 6 października 2020 r. – Cipriani / EUIPO – Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)	33
2021/C 9/48	Sprawy połączone od T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, od T-409/19 do T-418/19, od T-420/19 do T-422/19, od T-425/19 do T-427/19, od T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, od T-438/19 do T-442/19, od T-444/19 do T-446/19, od T-448/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19: Postanowienie Sądu z dnia 8 października 2020 r. – Coppo Gavazzi i in. / Parlament	33
2021/C 9/49	Sprawa T-573/19: Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2020 r. – DS i in./Komisja i ESDZ	34
2021/C 9/50	Sprawa T-576/19: Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2020 r. – DV i in. / Komisja	34

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 9/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 443 z 21.12.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 433 z 14.12.2020

Dz.U. C 423 z 7.12.2020

Dz.U. C 414 z 30.11.2020

Dz.U. C 399 z 23.11.2020

Dz.U. C 390 z 16.11.2020

Dz.U. C 378 z 9.11.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 listopada 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska**(Sprawa C-644/18) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekraczanie wartości dopuszczalnych dla pyłu zawieszonego (PM₁₀) w określonych strefach i aglomeracjach włoskich – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki]**

(2021/C 9/02)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo G. Gattinara i K. Petersen, następnie G. Gattinara i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez F. De Lucę i P. Gentilego, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Ze względu na to, że Republika Włoska przekraczała w sposób systematyczny i trwały wartości dopuszczalne mające zastosowanie dla stężeń pyłu PM₁₀ i nadal je przekracza

— w odniesieniu do dobowej wartości dopuszczalnej

— od roku 2008 do roku 2017 włącznie w następujących strefach: IT1212 (dolina Sacco); IT1507 (dawna strefa IT1501, strefa rewitalizacji – Neapol i Caserta); IT0892 [Emilia-Romania, Pianura Ovest (nizina zachodnia)]; strefa IT0893 [Emilia-Romania, Pianura Est (nizina wschodnia)]; IT0306 (aglomeracja Mediolanu); IT0307 (aglomeracja Bergamo); IT0308 (aglomeracja Brescia); IT0309 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji A); IT0310 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji B); IT0312 (Lombardia, dolina D); IT0119 (Piemont, nizina); IT0120 (Piemont, wyżyna);

— od roku 2008 do roku 2016 włącznie w strefie IT1215 (aglomeracja Rzymu);

— od roku 2009 w następujących strefach: IT0508 i IT0509 (dawna strefa IT0501, aglomeracja Wenecja-Treviso); IT0510 (dawna strefa IT0502, aglomeracja Padwy); IT0511 (dawna strefa IT0503, aglomeracja Vicenzy); IT0512 (dawna strefa IT0504, aglomeracja Werony); IT0513 i IT0514 (dawna strefa IT0505; strefa A1 – Wenecja Euganejska);

— od roku 2008 do 2013 i ponownie od 2015 do 2017 w strefie IT0907 (strefa Prato-Pistoia);

— od roku 2008 do 2012 i ponownie od 2014 do 2017 w strefach IT0909 (strefa Valdarno Pisano i Piana Lucchese) i IT0118 (aglomeracja Turynu);

- od roku 2008 do 2009 oraz od 2011 do 2017 w strefach IT1008 [strefa Conca Ternana (dorzecze Terni)] i IT1508 (dawna strefa IT1504, przybrzeżna strefa wyżynna Benewentu);
- w roku 2008 oraz od roku 2011 do 2017 w strefie IT1613 (Apulia – strefa przemysłowa) oraz od roku 2008 do 2012 oraz w 2014 i 2016 w strefie IT1911 (aglomeracja Palermo); a także
- w odniesieniu do rocznej wartości dopuszczalnej w strefach: IT1212 (dolina Sacco) od roku 2008 do 2016 włącznie; IT0508 i IT0509 (dawna strefa IT0501, aglomeracja Wenecja-Treviso) w latach 2009, 2011 i 2015; IT0511 (dawna strefa IT0503, aglomeracja Vicenzy) w latach 2011, 2012 i 2015; IT0306 (aglomeracja Mediolanu) od roku 2008 do 2013 i w roku 2015; IT0308 (aglomeracja Brescii), IT0309 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji A) i IT0310 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji B) od roku 2008 do 2013 oraz w 2015 i 2017; IT0118 (aglomeracja Turynu) od roku 2008 do 2012 oraz w 2015 i 2017,

uchybiła zobowiązaniu spoczywającemu na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do niej

oraz

ze względu na to, że nie przyjęła od dnia 11 czerwca 2010 r. odpowiednich działań w celu zapewnienia przestrzegania wartości dopuszczalnych dla stężeń pyłu PM₁₀ na wszystkich tych obszarach, uchybiła zobowiązaniom spoczywającym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50, interpretowanego indywidualnie i w związku z sekcją A załącznika XV do tej dyrektywy, a w szczególności przewidzianemu w art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy zobowiązaniu do zapewnienia, by plany dotyczące jakości powietrza przewidywały odpowiednie środki, tak by okres przekroczenia wartości dopuszczalnych był jak najkrótszy.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 29 stycznia 2020 r. w sprawie T-541/19, Shindler i in. / Rada, wniesione w dniu 7 kwietnia 2020 r. przez Jeana Whiteheada i Davida Evansa

(Sprawa C-158/20 P)

(2021/C 9/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Jean Whitehead; David Evans (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej; Harry Shindler; Douglas Edward Watson; David Maxwell Anstead; Ross Adrian Bailey

Postanowieniem z 1 października 2020 r. Trybunał (dziewiąta izba) częściowo odrzucił odwołanie jako niedopuszczalne, a w pozostałym zakresie oddalił je jako oczywiście bezzasadne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța (Rumunia) w dniu 23 kwietnia 2020 r. – SC Novart Engineering SRL / Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Tulcea

(Sprawa C-170/20)

(2021/C 9/04)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strony

Strona skarżąca: SC Novart Engineering SRL

Strona przeciwna: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul Tulcea

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2020 r. Trybunał (dziesiąta izba) stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 26 marca 2020 r. w sprawie T-734/17,
ViaSat/Komisja, wniesione w dniu 5 czerwca 2020 r. przez ViaSat**

(Sprawa C-235/20 P)

(2021/C 9/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ViaSat, Inc. (przedstawiciele: adwokaci P. de Bandt, M.R. Gherghinaru, J. Ruiz Calzado, abogado, L. Marco Perpiñà, abogada)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Inmarsat Ventures Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że niniejsze odwołanie jest dopuszczalne i zasadne i w związku z tym:
- uchylene zaskarżonego wyroku oraz wydanie ostatecznego wyroku w niniejszej sprawie nakazującego Komisji udzielenie dostępu do żądanych dokumentów,
- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Komisji z dnia 11 stycznia 2018 r.;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa polegające na zastosowaniu ogólnego domniemania poufności do żądanych dokumentów oraz naruszenie art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001⁽¹⁾ dotyczącego ochrony interesów handlowych, a także obowiązku uzasadnienia.

Zarzut drugi: naruszenie prawa dotyczące istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu informacji oraz naruszenie art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001 w odniesieniu do ochrony interesów handlowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2020 r. w sprawie T-108/19,
Kerry Luxembourg / EUIPO, wniesione w dniu 10 lipca 2020 r. przez Kerry Luxembourg Sàrl**

(Sprawa C-304/20 P)

(2021/C 9/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kerry Luxembourg Sàrl (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 29 października 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Kerry Luxembourg Sàrl jej własnymi kosztami.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 29 kwietnia 2020 r. w sprawie T-109/19,
Kerry Luxembourg / EUIPO, wniesione w dniu 10 lipca 2020 r. przez Kerry Luxembourg Sàrl**

(Sprawa C-305/20 P)

(2021/C 9/07)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Kerry Luxembourg Sàrl (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 29 października 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył Kerry Luxembourg Sàrl jej własnymi kosztami.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Hamburg
(Niemcy) w dniu 6 sierpnia 2020 r. – SP / KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland**

(Sprawa C-367/20)

(2021/C 9/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgerichts Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: SP

Strona pozwana: KLM Royal Dutch Airlines, Direktion für Deutschland

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ w związku z art. 3 ust. 5 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w ramach lotu łączonego, składającego się z dwóch lotów i będącego przedmiotem jednej rezerwacji, rozpoczynającego się z lotniska znajdującego się poza terytorium państw członkowskich (w państwie trzecim) i kończącego się na lotnisku znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego, z przesiadką na lotnisku w innym państwie członkowskim, poszkodowany pasażer, który przyleciał do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym co najmniej trzy godziny, wynikającym z pierwszego lotu zapewnianego – w ramach umowy o wspólnej obsłudze połączeń – przez przewoźnika mającego siedzibę w państwie trzecim, może wytoczyć powództwo o odszkodowanie na podstawie tego rozporządzenia przeciwko przewoźnikowi wspólnotowemu, u którego dokonał rezerwacji na ów lot jako całość, który realizował tylko drugi segment lotu?

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł co następuje:

Artykuł 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 5 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że w ramach lotu łączonego, składającego się z dwóch lotów i będącego przedmiotem jednej rezerwacji, rozpoczynającego się z lotniska znajdującego się na terytorium państwa trzeciego i kończącego się na lotnisku znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego, z przesiadką na lotnisku w innym państwie członkowskim, poszkodowany pasażer, który przyleciał do miejsca docelowego z opóźnieniem wynoszącym co najmniej trzy godziny, wynikającym z pierwszego lotu, zapewnianego – w ramach umowy o wspólnej obsłudze połączeń – przez przewoźnika mającego siedzibę w państwie trzecim, może wytoczyć powództwo o odszkodowanie na podstawie tego rozporządzenia przeciwko przewoźnikowi wspólnotowemu realizującemu drugi segment lotu.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 7, t. 8, s. 10)

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 10 lipca 2020 r. w sprawie T-616/19, Katjes Fassin GmbH & Co. KG / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 21 września 2020 r. przez Katjes Fassin GmbH & Co. KG

(Sprawa C-446/20 P)

(2021/C 9/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Katjes Fassin GmbH & Co. KG (przedstawiciel: S. Stolzenburg-Wiemer, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Haribo The Netherlands & Belgium B.V.

Postanowieniem z dnia 12 listopada 2020 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) odmówił przyjęcia odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 24 września 2020 r. – Namur-Est Environnement ASBL/ Région wallonne

(Sprawa C-463/20)

(2021/C 9/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Namur-Est Environnement ASBL

Strona przeciwna: Région wallonne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja „zezwalająca na zakłócenie spokoju zwierząt i pogorszenie stanu siedlisk tych gatunków w związku z eksploatacją kamieniołomu” oraz decyzja zezwalająca na eksploatację albo odmawiająca udzielenia zezwolenia na eksploatację (pozwolenie jednolite) stanowią jedno zezwolenie na inwestycję [w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko ⁽¹⁾], dotyczące tego samego przedsięwzięcia [w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) tej samej dyrektywy], w przypadku gdy z jednej strony eksploatacja kamieniołomu nie może mieć miejsca bez pierwszej z nich, a z drugiej strony organ odpowiedzialny za wydawanie pozwoleń jednolitych zachowuje możliwość dokonania bardziej rygorystycznej oceny oddziaływania tej eksploatacji na środowisko w związku z parametrami określonymi przez autora pierwszej ze wskazanych decyzji?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pierwsze pytanie, czy wymogi określone przez tę dyrektywę, w szczególności w jej art. 2, 5, 6, 7 i 8, są wystarczająco spełnione, gdy etap udziału społeczeństwa ma miejsce po wydaniu decyzji „zezwalającej na zakłócenie spokoju zwierząt i pogorszenie stanu siedlisk tych gatunków w związku z eksploatacją kamieniołomu”, ale przed etapem wydania decyzji głównej, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do eksploataowania kamieniołomu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 26, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Nürnberg
(Niemcy) w dniu 29 września 2020 r. – RightNow GmbH / Wizz Air**

(Sprawa C-469/20)

(2021/C 9/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Nürnberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RightNow GmbH

Strona pozwana: Wizz Air

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że postanowienie zawarte w ogólnych warunkach umów komercyjnego przewoźnika lotniczego, które nie było indywidualnie negocjowane i zgodnie z którym do umowy zawartej w drodze elektronicznej z podróżnym będącym konsumentem znajduje zastosowanie prawo państwa członkowskiego, w którym przewoźnik lotniczy ma swoją siedzibę, a nie jest ono tożsame z prawem miejsca zwykłego pobytu podróżnego będącego konsumentem, uważa się za nieuczciwe, w zakresie w jakim wprowadza ono konsumenta w błąd w ten sposób, że nie informuje go o tym, iż zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) ⁽²⁾ wybór innego prawa jest możliwy tylko w sposób ograniczony i nie może zostać wybrane każde dowolne prawo, lecz tylko takie wskazane w art. 5 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rzym I?

Postanowieniem Trybunału z dnia 12 listopada 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 177, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Mons (Belgia) w dniu 28 września 2020 r. – Centre d’Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL / FS

(Sprawa C-471/20)

(2021/C 9/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Centre d’Enseignement Secondaire Saint-Vincent de Soignies ASBL

Druga strona postępowania: FS

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pracę wychowawcy w internacie, wykonywaną przez niego w szczególności w nocy, można objąć odstępstwami przewidzianymi w art. 17 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾?
- 2) Czy można uznać, nie pozbawiając praw przyznanych przez dyrektywę 2003/88/WE skuteczności, że w ramach art. 18 dyrektywy 2003/88/WE, w odniesieniu do ustalonego dwunastomiesięcznego okresu rozliczeniowego, okres wyrównawczego odpoczynku może nie zostać wyraźnie przyznany, lecz w stosownym przypadku jest automatycznie udzielany pracownikowi sektora oświaty, takiemu jak wychowawca w internacie, wykonującemu pracę w szczególności w nocy, w ten sposób, że okresy szkolnych wakacji, w szczególności wakacji letnich, umożliwiają skompensowanie wszystkich godzin nadliczbowych pracy świadczonej przez tego pracownika, nawet w ich największym wymiarze?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d’État (Belgia) w dniu 29 września 2020 r. – XXXX / Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-483/20)

(2021/C 9/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d’État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXXX

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej, przede wszystkim art. 18 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2, 20, 23 i 31 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony⁽¹⁾, a także art. 25 ust. 6 Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej⁽²⁾ stoją na przeszkodzie temu, że w ramach wykonywania upoważnienia przyznanego w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/EU państwo członkowskie odrzuca wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej z uwagi na niedopuszczalność z powodu wcześniejszego przyznania ochrony przez inne państwo członkowskie, w przypadku gdy wnioskodawca jest ojcem małoletniego dziecka bez opieki, które uzyskało ochronę w pierwszym państwie członkowskim, jest jedynym obecnym przy nim rodzicem z rodziny nuklearnej, mieszka z nim, a jego władza rodzicielska nad tym dzieckiem została uznana przez wspomniane państwo członkowskie? Czy przeciwnie, zasada jedności rodziny i zasada nakazująca poszanowanie najlepszego interesu dziecka wymagają możliwości przyznania temu rodzicowi ochrony w państwie, w którym ochronę uzyskało jego dziecko?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 337, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 29 września 2020 r. – XXXX / HR Rail SA**

(Sprawa C-485/20)

(2021/C 9/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXXX

Druga strona postępowania: HR Rail SA

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracodawca ma wobec osoby, która ze względu na niepełnosprawność nie jest już zdolna do wykonywania najważniejszych czynności na przydzielonym jej stanowisku, obowiązek przydzielenia jej innego stanowiska, w odniesieniu do którego wykazuje ona wymagane kompetencje, zdolności i dyspozycyjność, gdy środek taki nie nakłada na pracodawcę nieproporcjonalnie wysokiego obciążenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Specializiran nakazatelen syd (Bułgaria) w dniu 8 października 2020 r. – wnioskodawcy RR i JG w postępowaniu karnym

(Sprawa C-505/20)

(2021/C 9/15)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Specializiran nakazatelen syd

Wnioskodawcy w postępowaniu karnym

RR i JG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE⁽¹⁾ z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej dopuszcza prawo krajowe, zgodnie z którym po zabezpieczeniu mienia – zajętego jako ewentualne narzędzie przestępstwa lub korzyść z przestępstwa – osoba, której dotyczy nakaz zabezpieczenia mienia, na sądowym etapie procesu nie ma prawa zwrócić się do sądu z wnioskiem o zwrot tego mienia[?]

Czy prawo krajowe, zgodnie z którym konfiskata „narzędzia służącego do popełnienia przestępstwa” nie jest dopuszczalna w stosunku do rzeczy będącej własnością osoby trzeciej – która nie uczestniczyła w działalności przestępczej, lecz udostępniła tę rzecz do trwałego używania przez oskarżonego w taki sposób, że w ramach ich wewnętrznych relacji to właśnie oskarżony wykonuje prawo własności – jest zgodne z art. 4 ust. 1 w związku z art. 2 [pkt] 3 dyrektywy 2014/42 i art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej[?]

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy art. 8 ust. 6 zdanie drugie i art. 8 ust. 7 dyrektywy 2014/42 nakłada obowiązek dokonania takiej wykładni prawa krajowego, zgodnie z którą tej osobie trzeciej – której mienie zostało zabezpieczone i może być skonfiskowane jako narzędzie służące do popełnienia przestępstwa – umożliwia się uczestniczenie w postępowaniu, które może zakończyć się konfiskatą, i zaskarżenie orzeczenia dotyczącego takiej konfiskaty przed sądem[?]

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej, Dz.U. 2014, L 127, s. 39.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 23 października 2020 r – Schneider Electric SA i in. / Premier ministre, Ministre de
l'Economie, des Finances et de la Relance**

(Sprawa C-556/20)

(2021/C 9/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Schneider Electric SA, Axa SA, BNP Paribas SA, Engie SA, Orange SA, L'Air liquide, société anonyme pour l'étude et l'exploitation des procédés Georges Claude

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'Economie, des Finances et de la Relance

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 4 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich⁽¹⁾, zważywszy w szczególności na jej art. 7 ust. 2, stoją na przeszkodzie przepisowi, takiemu jak art. 223 *sexies* code général des impôts (francuskiej ordynacji podatkowej), przewidującemu – w celu prawidłowego wdrożenia instrumentu służącego unikaniu podwójnego opodatkowania w znaczeniu ekonomicznym – zaliczkę na poczet podatku dochodowego przy dokonywaniu przez spółkę dominującą redystrybucji zysków wypłaconych jej przez spółki zależne mające siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Dz.U. 1990, L 225, s. 6.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 9 września 2020 r. w sprawie T-565/18, P. Krücken Organic GmbH / Komisja Europejska, wniesione w dniu 9 listopada 2020 r. przez P. Krücken Organic GmbH

(Sprawa C-586/20 P)

(2021/C 9/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: P. Krücken Organic GmbH (przedstawiciel: H. Schmidt, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 9 września 2020 r. w sprawie T-565/18;
- zasądzenie od Komisji Europejskiej kwoty 216 749,02 EUR wraz z odsetkami za zwłokę od dnia doręczenia skargi w wysokości ośmiu punktów procentowych powyżej stawki podstawowej Europejskiego Banku Centralnego (EBC);
- zobowiązanie Komisji Europejskiej do udostępnienia wnoszącej odwołanie, w drodze wglądu do akt, dokumentów sporządzonych w związku z działalnością ECOCERT SA w ramach kontroli ekologicznej przedsiębiorstwa, które wytworzyło rozpatrywany produkt, w szczególności sprawozdań z inspekcji i odpowiednich ocen z lat 2016, 2017 i 2018 związanych ze stwierdzeniami, ocenami i decyzjami ECOCERT SA, stanowiącymi podstawę do wydania świadectwa kontroli w odniesieniu do rozpatrywanego produktu i do następczego przechowania tego świadectwa kontroli przez ECOCERT SA;
- zobowiązanie Komisji do nałożenia na jednostki kontroli ekologicznej, którym zleca ona w państwach trzecich wykonywanie zadań w ramach systemu kontroli Unii Europejskiej z zakresu rolnictwa ekologicznego, obowiązku doręczenia danemu importerowi ich decyzji dotyczących przechowywania, sprzeciwu lub stwierdzenia nieważności świadectw kontroli oraz odebrania i rozstrzygnięcia ich sprzeciwów; oraz nałożenia na jednostki kontroli ekologicznej, którym udzieliła ona zlecenia w państwach trzecich, obowiązku udostępnienia importerom leżących u podstaw takich decyzji dokumentów postępowania kontroli ekologicznej, w szczególności sprawozdań z inspekcji i ocen, przy czym fragmenty podlegające ochronie danych osób trzecich mają zostać zaczerpnięte, a pomocniczo o ograniczenie tego zobowiązania Komisji do zobowiązania względem wnoszącej odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie uważa, że naruszone zostały jej prawa podstawowe do swobody przedsiębiorczości i ochrony jej własności. Prawo ekologiczne Unii powinno być interpretowane w świetle Karty praw podstawowych. Sąd całkowicie zignorował to w swoim orzeczeniu. W wyniku tego przedsiębiorstwa importujące produkty ekologiczne z krajów trzecich zostały całkowicie pozbawione ochrony praw podstawowych.

Wyrok Sądu opiera się na nieprawidłowej ocenie prawnej zakresu obowiązków, a tym samym odpowiedzialności Komisji Europejskiej za postępowanie i decyzje jednostek kontroli ekologicznej. Sąd błędnie założył w wyroku, że nie istnieje „konkretny przepis”, z którego wynikałoby, że naruszenie obowiązków przez ECOCERT poprzez spółkę zależną w Chińskiej Republice Ludowej można przypisać Unii lub Komisji Europejskiej. Zdaniem Sądu przypisanie to wymaga, aby samej Komisji powierzono kontrolę środowiska jako zadanie władcze w państwach trzecich. Przepisy prawne rozporządzenia (WE) nr 834/2007⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 1235/2008⁽²⁾ określają względem Komisji Europejskiej, w jaki sposób ma być przeprowadzana kontrola ekologiczna w państwach trzecich, a mianowicie poprzez wyznaczenie jednostek kontroli ekologicznej jako przedstawicieli Unii.

Ponadto uznanie przez Trybunał, że zarówno art. 33 rozporządzenia nr 834/2007, jak i ramy kontroli w zakresie odpowiedzialności organu skutkują przyznaniem Komisji Europejskiej „szerokiego zakresu uznania”, zarówno w odniesieniu do określenia i oceny ryzyka, jak i środków monitorowania wynikających z określonego ryzyka, nie odpowiada znaczeniu ochrony praw podstawowych. Tak szeroka swoboda decyzyjna skutkowałaby tym, że brak byłoby kontroli sądowej postępowania Komisji Europejskiej.

Wreszcie uzasadnienie Sądu dotyczące oddalenia wniosku o zobowiązanie Komisji do zapewnienia przejrzystości decyzji podejmowanych przez jednostki kontroli ekologicznej jest niezgodne ze znaczeniem praw podstawowych oraz ze znaczeniem zagwarantowania w ramach praw podstawowych skutecznej ochrony prawnej.

-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. 2007, L 189, s. 1)
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. 2008, L 134, s. 25).
-

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r.– Lietuvos geležinkeliai / Komisja

(Sprawa T-814/17) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek kolejowych przewozów towarowych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE – Dostęp przedsiębiorstw trzecich do infrastruktury zarządzanej przez litewską państwową spółkę kolejową – Demontaż odcinka drogi kolejowej – Pojęcie „nadużycia” – Rzeczywiste lub prawdopodobne wykluczenie konkurenta – Obliczenie kwoty grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Środki zaradcze – Proporcjonalność – Nieograniczone prawo orzekania]

(2021/C 9/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lietuvos geležinkeliai AB (Wilno, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, K. Apel i P. Kirst)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: pełnomocnicy A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Orlen Lietuva AB (Możejki, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci C. Thomas i C. Conte)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie główne zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 6544 final z dnia 2 października 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE (sprawa AT.39813 – Baltic Rail) oraz żądanie ewentualne zmierzające do obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Lietuvos geležinkeliai AB w art. 2 decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 6544 final z dnia 2 października 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE (sprawa AT.39813 – Baltic Rail) zostaje ustalona na 20 068 650 EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Lietuvos geležinkeliai i Komisja pokrywają własne koszty.
- 4) Orlen Lietuva AB pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Pharma Mar / Komisja

(Sprawa T-594/18) ⁽¹⁾

[Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Aplidin – plitidepsine – Decyzja odmowna Komisji – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Naukowa ocena zagrożeń i korzyści związanych z produktem leczniczym – Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi – Obiektywna bezstronność]

(2021/C 9/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i V. Salvatore)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i A. Sipos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 4831 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2018 r., na mocy której odmówiono pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi Aplidin – plitidepsine na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004 L 136, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 4831 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2018 r., na mocy której odmówiono pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi Aplidin – plitidepsine na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018 r.

Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – AD / ECHA

(Sprawa T-25/19) (¹)

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Umowa na czas określony – Decyzja o nieprzedłużeniu – Obowiązek dbałości – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Odpowiedzialność]

(2021/C 9/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AD (przedstawiciele: adwokaci N. Flandin i L. Levi)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: C.-M. Bergerat i T. Zbihlej, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Duron)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności w istocie decyzji ECHA z dnia 28 marca 2018 r. o nieprzedłużeniu umowy o skarżącą na czas nieokreślony oraz ogłoszenia o naborze w celu utworzenia listy rezerwowej na potrzeby rekrutacji członków personelu tymczasowego należącego do grupy funkcyjnej II, opublikowanego w dniu 9 marca 2018 r., a także, po drugie, naprawienia szkód i krzywd, których skarżąca miała doznać wskutek decyzji 28 marca 2018 r. i ogłoszenia o naborze z dnia 9 marca 2018 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AD zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – AV i AW / Parlament(Sprawa T-173/19) ⁽¹⁾**[Służba publiczna – Urzędnicy – Zwrot kosztów leczenia – Dochodzenie OLAF-u – Artykuł 85 regulaminu pracowniczego – Zwrot nienależnych kwot]**

(2021/C 9/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: AV i AW (przedstawiciele: adwokaci L. Levi, S. Rodrigues i J. Martins)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: T. Lazian i I. Lázaro Betancor, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 270 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 23 lipca i 1 sierpnia 2018 r. w sprawie odzyskania od skarżącej kwoty 5 289 EUR, a od skarżącego kwoty 3 880 EUR ze względu na ich nienależne wypłacenie w ramach refundacji kosztów leczenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 172 z 20.5.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Target Ventures Group / EUIPO – Target Partners (TARGET VENTURES)(Sprawa T-273/19) ⁽¹⁾**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy TARGET VENTURES – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]**

(2021/C 9/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciele: adwokaci T. Dolde i P. Homann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Sipos i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Target Partners GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Klett i C. Mikyska)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. (sprawa R 1684/2017-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Target Ventures Group a Target Partners.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 4 lutego 2019 r. (sprawa R 1684/2017 2).

- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Target Ventures Group Ltd, w tym koszty poniesione przez tę ostatnią przed Izbą Odwoławczą.
- 3) Target Partners GmbH pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 1.7.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Electrolux Home Products/EUIPO – D. Consult (FRIGIDAIRE)

(Sprawa T-583/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FRIGIDAIRE – Rzeczywiste używanie – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 9/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Electrolux Home Products, Inc. (Charlotte, Karolina Północna, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: P. Brownlow, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: D. Consult (Wattignies, Francja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 czerwca 2019 r. (sprawa R 166/2018-5) dotycząca postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między D. Consult a Electrolux Home Products.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Electrolux Home Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r. – Dermavita / EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA)

(Sprawa T-643/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUVEDERM ULTRA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Używanie w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy jest zarejestrowany – Używanie w formie, w jakiej znak towarowy jest zarejestrowany – Używanie za zgodą właściciela – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 9/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dermavita Co. Ltd (Bejrut, Liban) (przedstawiciel: adwokat D. Todorov)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo, V. Ruzek i K. Zajfert, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Allergan Holdings France (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: J. Day, solicitor, i adwokat T. de Haan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2019 r. (sprawy połączone R 1655/2018-4 i R 1723/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Dermavita Co. a Allergan Holdings France.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dermavita Co. Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 3) Allergan Holdings France pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r. – Allergan Holdings France / EUIPO – Dermavita (JUVEDERM ULTRA)

(Sprawa T-664/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy JUVEDERM ULTRA – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Używanie w odniesieniu do towarów, dla których znak towarowy jest zarejestrowany – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 9/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Allergan Holdings France (Courbevoie, Francja) (przedstawiciele: J. Day, solicitor, i adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo, V. Ruzek i K. Zajfert, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Dermavita Co. Ltd (Bejrut, Liban) (représentant: adwokat D. Todorov)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 lipca 2019 r. (sprawy połączone R 1655/2018-4 i R 1723/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Dermavita Co. a Allergan Holdings France.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Allergan Holdings France zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – Totalizator Sportowy / EUIPO – Lottoland Holdings (Lottoland)

(Sprawa T-820/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy Lottoland – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe LOTTO i Lotto – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy lotto – Częściowe unieważnienie prawa do znaku – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak naruszenia renomy – Brak związku między rozpatrywanymi znakami towarowymi – Artykuł 8 ust. 5 i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 9/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat B. Matusiewicz-Kulig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Sipos i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Gibraltar) (przedstawiciel: adwokat A. Gérard)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2019 r. (sprawa R 97/2019-4), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Totalizatorem Sportowym a Lottoland Holdings.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Totalizator Sportowy sp. z o.o. zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Dehousse / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

(Sprawa T-857/19) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Dokumenty znajdujące się w posiadaniu instytucji w ramach wykonywania przez nią funkcji administracyjnych – Artykuł 266 TFUE – Decyzja wydana w wykonaniu wyroku Sądu – Środki podjęte w ramach wykonania wyroku stwierdzającego nieważność – Domniemanie nieistnienia lub braku posiadania dokumentów – Wiarygodne wyjaśnienia pozwalające na ustalenie powodów nieistnienia lub braku posiadania dokumentów – Obowiązek uzasadnienia – Przechowywanie dokumentów – Zasada dobrej administracji]

(2021/C 9/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Franklin Dehousse (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Levi, S. Rodrigues, avocats)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. Inghelram i Á. Almendros Manzano, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji sekretarza Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 14 października 2019 r. dotyczącej środków podjętych dla celów wykonania wyroku z dnia 20 września 2019 r., Dehousse / Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (T-433/17, EU:T:2019:632)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Franklin Dehousse zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie stylizowanej waltorni)

(Sprawa T-25/20) (¹)

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego stylizowaną waltornię – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający pocztową waltornię na żółtym tle – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Brak charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 9/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Post AG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Viefhues)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Pošta Slovenije d.o.o. (Maribor, Słowenia) (przedstawiciele: adwokaci M. Kavčič i R. Jerovšek)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 listopada 2019 r. (sprawa R 994/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Deutsche Post a Pošta Slovenije.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Deutsche Post AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 68 z 2.3.2020.

**Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – L. Oliva Torras / EUIPO – Mecánica del Frío
(Urządzenia sprzęgające do pojazdów)**

(Sprawa T-629/19) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający urządzenie sprzęgające do łączenia urządzeń chłodniczych lub klimatyzacyjnych z pojazdem silnikowym – Podstawa unieważnienia – Niedochowanie wymagań dotyczących ochrony – Artykuły 4–9 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zakres badania przeprowadzanego przez izbę odwoławczą – Zarzuty odnoszące się do uzasadnienia innej decyzji – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]

(2021/C 9/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: L. Oliva Torras, SA (Manresa, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Sugrañes Coca)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Mecánica del Frío, SL (Cornellá de Llobregat, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Torras Toll)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 lipca 2019 r. (sprawa R 1399/2017-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między L. Oliva Torras as Mecánica del Frío.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) L. Oliva Torras, SA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez EUIPO i przez Mecánica del Frío, SL.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – Valiante / Komisja

(Sprawa T-13/20) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Konkurs wewnętrzny COM/1/AD 10/18 (AD 10) – Złożenie zgłoszenia za pośrednictwem przewidzianego w tym celu formularza zawartego w art. 2 załącznika III do regulaminu pracowniczego – Przedłożony w tym samym czasie na luźnym papierze organowi powołującemu wnioski o dopuszczenie do udziału w konkursie – Warunki kwalifikujące – Decyzja komisji konkursowej o odrzuceniu kandydatury skarżącego – Decyzja odmowna organu powołującego w przedmiocie uwzględnienia wniosku skarżącego o odrzucenie jednego z warunków przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie w celu dopuszczenia skarżącego do udziału w konkursie – Podważenie decyzji organu powołującego, a nie decyzji komisji konkursowej – Interes prawny – Niedopuszczalność]

(2021/C 9/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Diego Valiante (Anvers-Berchem, Belgia) (przedstawiciel: R. Wardyn, Radca Prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Milanowska i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 marca 2019 r., na mocy której organ powołujący tej instytucji odrzucił wniosek skarżącego o dopuszczenie do udziału w konkursie wewnętrznym COM/1/AD 10/18 (AD 10) ze względu na niespełnienie przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie warunku zaszeregowania do grupy AD 8.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Diego Valiante zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 16 października 2020 r. – Tratkowski / Komisja

(Sprawa T-14/20) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Służba publiczna – Urzędnicy – Konkurs wewnętrzny COM/2/AD 12/18 (AD 12) – Złożenie zgłoszenia za pośrednictwem przewidzianego w tym celu formularza zawartego w art. 2 załącznika III do regulaminu pracowniczego – Przedłożony w tym samym czasie na luźnym papierze organowi powołującemu wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie – Warunki kwalifikujące – Decyzja komisji konkursowej o odrzuceniu kandydatury skarżącego – Odrzucenie przez komisję konkursową wniosku kandydata o ponowne rozpatrzenie sprawy z uwagi na przekroczenie terminu – Decyzja odmowna organu powołującego w przedmiocie uwzględnienia wniosku skarżącego o odrzucenie jednego z warunków przewidzianych w ogłoszeniu o konkursie w celu dopuszczenia skarżącego do udziału w konkursie – Podważenie decyzji organu powołującego, a nie decyzji komisji konkursowej – Interes prawny – Niedopuszczalność]

(2021/C 9/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Michal Tratkowski (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: R. Wardyn, Radca Prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Milanowska i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 marca 2019 r., na mocy której organ powołujący tej instytucji odrzucił wniosek skarżącego o dopuszczenie do udziału w konkursie wewnętrznym COM/2/AD 12/18 (AD 12) ze względu na niespełnienie przewidzianego w ogłoszeniu o konkursie warunku zaszeregowania do grupy AD 10.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Michal Tratkowski zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 23.3.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 15 października 2020 r. – Lotto24 / EUIPO (LOTTO24)**(Sprawa T-38/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego LOTTO24 – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Artykuł 7 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Skarga prawnie oczywiście bezzasadna]**

(2021/C 9/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lotto24 AG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Brexl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: R. Manea i A. Söder, pełnomocnicy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2019 r. (sprawa R 1216/2019-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego LOTTO24 jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lotto24 AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 9.3.2020.**Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 19 października 2020 r. – KN / EKES****(Sprawa T-377/20 R II)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Służba publiczna – Członek EKES – Mobbing – Dochodzenie OLAF-u – Decyzja Prezydium EKES-u – Wniosek o zawieszenie wykonania – Nowy wniosek – Nowe okoliczności faktyczne – Brak pilnego charakteru]**

(2021/C 9/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: KN (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (przedstawiciele: M. Pascua Mateo, K. Gambino, X. Chamodraka, I. Pouli i A. Carvajal García-Valdecasas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE o zawieszenie wykonania decyzji EKES-u z dnia 9 czerwca 2020 r., na mocy której skarżący został między innymi zwolniony z obowiązku świadczenia pracy w zakresie wszelkiego kierowania i zarządzania personelem.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – JC / EUCAP Somalia**(Sprawa T-165/20)**

(2021/C 9/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JC (przedstawiciel: adwokat A. Van Himst)

Strona pozwana: EUCAP Somalia (Mogadyszu, Somalia)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 listopada 2019 r., skierowanej przez EUCAP SOMALIA, za pośrednictwem której rozwiązano stosunek zatrudnienia między skarżącym a EUCAP SOMALIA;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 3 grudnia 2019 r., skierowanej przez EUCAP SOMALIA i rozwiązującej stosunek pracy między skarżącym a EUCAP SOMALIA;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 24 stycznia 2020 r. oddalającej odwołanie od decyzji o rozwiązaniu stosunku zatrudnienia;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty z mocą wsteczną wynagrodzenia skarżącego do dnia ostatecznego, prawidłowego i zgodnego z prawem rozwiązania stosunku umownego;
- nakazanie stronie pozwanej zapłaty odsetek według stopy procentowej EBC dla głównych operacji refinansowania, powiększonej o 3,5 punktu procentowego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że pierwsze powiadomienie skarżącego miało miejsce dopiero w decyzji oddalającej odwołanie, a także:
  - braku skutków i, co najmniej, mocy wstecznej powiadomienia z dnia 4 listopada 2019 r.;
  - braku przeprowadzenia formalnego postępowania poprzedzającego wniesienie skargi i naruszenia art. 21 umowy, ponieważ skarżący nie został wysłuchany przez zastępcę szefa misji przed przyjęciem decyzji o oddaleniu odwołania wewnętrznego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia art. 18 umowy o pracę, art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ strona pozwana nie uzasadniła swojej decyzji (swoich decyzji) o zwolnieniu.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 18 umowy o pracę i błędu w stosowaniu art. 17.2 umowy o pracę, ponieważ strona pozwana powinna była przestrzegać minimalnego miesięcznego okresu wypowiedzenia.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia ustawy z dnia 3 lipca 1978 r. o umowie o pracę w prawie belgijskim, powołanej przez stronę pozwaną jako mająca zastosowanie do umowy.

Skarga wniesiona w dniu 14 października 2020 r. – MW / Parlament**(Sprawa T-630/20)**

(2021/C 9/35)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* (przedstawiciel: adwokat M. Casado García-Hirschfel)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;
a w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 11 grudnia 2019 r., na mocy której zawarta przez skarżącą umowa członka personelu tymczasowego zatrudnionego na czas nieokreślony została rozwiązana, a jej zadania zawieszono;
- zasądzenie naprawienia szkody materialnej w wysokości 10 000 EUR ponad podlegające obliczeniu kwoty z tytułu kosztów nauki oraz naprawienia krzywdy oszacowanej na kwotę 30 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 80 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, które doprowadziło do błędu w ocenie i nadużycia władzy. Skarżąca podnosi w szczególności, że pozwany nie wziął pod uwagę wszystkich elementów mogących wpłynąć na jego decyzję.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do sprawiedliwych i uczciwych warunków pracy, nadużycia władzy i naruszenia zakazu wszelkiego nękania psychicznego, o którym mowa w art. 12 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2020 r. – CNMSE i in. / Parlament i Rada**(Sprawa T-633/20)**

(2021/C 9/36)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Coordination nationale médicale santé – environnement (CNMSE) (Paryż, Francja) i pięciu innych skarżących (przedstawiciel: adwokat G. Tumerelle)*Strona pozwana:* Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie nieważności rozporządzenia Unii Europejskiej nr 2020/1043.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczy konsekwencji i zagrożeń związanych z zaskarżonym rozporządzeniem ⁽¹⁾. Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że zniesienie wszystkich środków oceny ryzyka związanych z organizmami zmodyfikowanymi genetycznie nie było uzasadnione. Krytykuje ona również brak konsultacji społecznych, brak informacji i oznakowania oraz brak naukowego uzasadnienia.
2. Zarzut drugi, dotyczy wad wpływających na zgodność z prawem zaskarżonego aktu pod względem formalnym. Strona skarżąca podnosi, że w ramach zastosowanej procedury nie przeprowadzono konsultacji społecznych, nie przestrzegano procedury zróżnicowanej ustanowionej w art. 7 dyrektywy 2001/18 ⁽²⁾ oraz dopuszczono się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Podnosi ona również brak wystarczającej podstawy prawnej i błąd w ocenie.
3. Zarzut trzeci, dotyczy wad wpływających na zgodność z prawem zaskarżonego aktu pod względem materialnym. Strona skarżąca podnosi w tym względzie brak poszanowania zasady ostrożności, brak poszanowania podstawowej zasady Unii – prawa do ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz brak poszanowania praw nabytych do ochrony zdrowia i środowiska. Powołuje się ona również na naruszenie zasady pomocniczości i zasady proporcjonalności oraz na oczywisty błąd w ocenie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1043 z dnia 15 lipca 2020 r. w sprawie prowadzenia badań klinicznych nad produktami leczniczymi do stosowania u ludzi, które zawierają organizmy zmodyfikowane genetycznie lub składają się z takich organizmów oraz są przeznaczone do leczenia choroby koronawirusowej (COVID-19) lub zapobiegania jej, oraz dostaw takich produktów (Dz.U. 2020, L 231, s. 12).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylająca dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. 2001, L 106, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2020 r. – Validity / Komisja

(Sprawa T-640/20)

(2021/C 9/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat B. Van Vooren)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2020) 5540 final z dnia 6 sierpnia 2020 r. skierowanej do jednego z dyrektorów wykonawczych Validity Foundation na podstawie rozporządzenia 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo do udziału w życiu publicznym w związku z prawem do samodzielnego życia i integracji osób niepełnosprawnych (art. 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 29 i 19 Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych);

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że zaskarżona decyzja stanowi naruszenie art. 4 ust. 3 rozporządzenia 1049/2001 w związku z art. 15 ust. 3 TFUE i art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2020 r. – NC i in./ Parlament i Komisja

(Sprawa T-645/20)

(2021/C 9/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NC, ND, NE, NF, Uniunea Națională a Transportatorilor Rutieri din România (UNTRR) (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: R. Martens, prawnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowe nieważności art. 1 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1055 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1071/2009, (WE) nr 1072/2009 i (UE) nr 1024/2012 w celu dostosowania ich do zmian w transporcie drogowym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 2, art. 4 ust. 2 i art. 9 TUE, art. 18 i 95 TFUE, art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasad równości i niedyskryminacji jako ogólnych zasad prawa Unii w związku z art. 5 ust. 4 TUE i zasadą proporcjonalności jako ogólną zasadą prawa Unii w odniesieniu do dyskryminacji rzeczywistej i pośredniej.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 26, 49 i 56 TFUE, art. 16 i 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z art. 5 ust. 4 TUE oraz zasady proporcjonalności jako ogólnej zasady prawa Unii w odniesieniu do niezgodnego z prawem ograniczenia swobody świadczenia usług, swobody przedsiębiorczości i swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 3 ust. 3 TUE, art. 11 i 191 TFUE oraz art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w związku z naruszeniem zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 296 ust. 2 TFUE, art. 5 protokołu nr 2 do TFUE, porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa oraz obowiązku uzasadnienia w zakresie braku szczegółowego uzasadnienia i nieprzeprowadzenia oceny skutków.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 91 i 94 TFUE w związku z art. 5 ust. 4 TUE oraz zasady proporcjonalności jako ogólnej zasady prawa Unii w odniesieniu do poważnego wpływu na poziom życia, poziom zatrudnienia i sytuację gospodarczą.

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2020 r. – Verelst / Rada**(Sprawa T-647/20)**

(2021/C 9/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Michel Verelst (Eghezée, Belgia) (przedstawiciel: adwokat C. Molitor,)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję wykonawczą (UE) 2020/1117 Rady z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie powołania prokuratorów europejskich w Prokuraturze Europejskiej w zakresie, w jakim na jej mocy Yves Van Den Bergen został powołany na stanowisko Prokuratora Europejskiego w Prokuraturze Europejskiej jako pracownik zatrudniony na czas określony w grupie zaszerogowania AD 13 na nieodnawialną sześcioletnią kadencję rozpoczynającą się w dniu 29 lipca 2020 r. (Dz.U. 2020, L 244, s. 18), skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia mających zastosowanie zasad powoływania prokuratorów europejskich. Chodzi o art. 288, 289, 291 i 296 TFE, art. 20, 21 i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), ogólnych zasad prawa Unii pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań, legalności i niedyskryminacji, rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283, s. 1), a w szczególności jego art. 14 ust. 3 i art. 16 ust. 1, 2 i 3, art. 1 decyzji wykonawczej Rady (UE) 2018/1696 z dnia 13 lipca 2018 r. w sprawie zasad działalności komisji selekcyjnej przewidzianej w art. 14 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939 wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 282, s. 8), zasad działalności komisji selekcyjnej określonych we wspomnianej decyzji wykonawczej, a w szczególności art. VI.2 i VII.2 oraz istotnych wymogów proceduralnych. W ramach zarzutu skarżący podnosi, że:
  - w pierwszej kolejności (część pierwsza zarzutu), zaskarżony akt nie został wydany na podstawie oraz z uwzględnieniem wniosków wyciągniętych przez komisję selekcyjną po zakończeniu rozpatrywania kandydatur i wysłuchania kandydatów, które zostały sformalizowane w uzasadnionej opinii, a zamiast tego w oparciu o ocenę cech kandydatów, przeprowadzoną przez właściwe organy przygotowawcze Rady, oraz
  - w drugiej kolejności (druga część zarzutu), w zaskarżonym akcie potraktowano w odmienny sposób grupę kandydatów wyznaczonych przez Czechy, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Maltę, Niderlandy, Austrię, Rumunię, Słowenię, Słowację i Finlandię, z jednej strony, oraz grupę kandydatów wyznaczonych przez Belgię, Bułgarię i Portugalię, z drugiej strony, opierając się – w odniesieniu do pierwszej grupy kandydatów – na opinii komisji selekcyjnej, jak przewiduje to rozporządzenie, oraz stosując – w odniesieniu do drugiej grupy kandydatów – odmienną procedurę oceny cech kandydatów, przeprowadzoną przez nieuprawniony do tego organ i nieprzewidzianą w tym rozporządzeniu.
2. Zarzut drugi dotyczy braku uzasadnienia, naruszenia prawa do dobrej administracji oraz oczywistego błędu w ocenie. W szczególności zarzut ten opiera się na naruszeniu art. 296 TFUE, naruszeniu art. 41 karty, naruszeniu wyżej wymienionego rozporządzenia (UE) 2017/1939, a w szczególności jego art. 14 ust. 3 oraz art. 16 ust. 1, 2 i 3, naruszeniu art. 1 wyżej wymienionej decyzji wykonawczej (UE) 2018/1696 i naruszeniu zasad działalności komisji selekcyjnej określonych we wspomnianej decyzji wykonawczej, a w szczególności art. VI.2 i VII.2, naruszeniu prawa do dobrej administracji i obowiązku wspomaganiania, naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych oraz oczywistego błędu w ocenie.

W tym względzie skarżony podnosi, że w zaskarżonym akcie postanowiono o powołaniu na stanowisko Prokuratora Europejskiego, w odniesieniu do Belgii, wyznaczonego kandydata, przyznając mu w ten sposób pierwszeństwo w stosunku do pozostałych kandydatów, a w szczególności do skarżącego, w oparciu o analizę doświadczenia powołanego kandydata w zakresie przestępstw finansowych i międzynarodowej współpracy sądowej, oraz stwierdzono, że kwalifikacje i doświadczenie zawodowe tego kandydata są najodpowiedniejsze.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2020 r. – Muratbey Gida/EUIPO – M. J. Dairies (Ser o kształcie potrójnej helikoidy)

(Sprawa T-662/20)

(2021/C 9/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Muratbey Gida Sanayî Ve Ticaret AŞ (Istanbul, Turcja) (przedstawiciel: adwokat M. Schork)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bułgaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Strona skarżąca

Sporny wzór: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską wzoru nr DM/080641-0002 (Ser o kształcie potrójnej helikoidy w kolorze żółtym)

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 sierpnia 2020 r. w sprawie R 1925/2019-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz oddalenie wniosku o unieważnienie złożonego przez drugą stronę w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą w odniesieniu do spornej międzynarodowej rejestracji wskazującej Unię Europejską nr DM/080641-0002;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – One Voice / ECHA

(Sprawa T-663/20)

(2021/C 9/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: One Voice (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Ghersi)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że Rada Odwoławcza ECHA błędnie oceniła związek między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych a rozporządzeniem REACH;
- orzeczenie, że Rada Odwoławcza ECHA naruszyła przepisy rozporządzenia REACH;
a w konsekwencji ,
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej ECHA z dnia 18 sierpnia 2020 r. nr A-009-2018;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania..

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnej oceny związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ a rozporządzeniem REACH ⁽²⁾. Zdaniem strony skarżącej Rada Odwoławcza popełniła błąd w ocenie art. 18 rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w kontekście stosowania rozporządzenia REACH i naruszyła cel rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w odniesieniu do testów na zwierzętach. Wreszcie, strona skarżąca podnosi, że ECHA nie jest właściwa do dokonywania wiążącej interpretacji związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych a rozporządzeniem REACH.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przepisów rozporządzenia REACH. Strona skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że rozporządzenie REACH ustanawia zasadę zakazu testów na zwierzętach, chyba że nie ma innego rozwiązania. Natomiast Rada Odwoławcza nie wskazała w zaskarżonej decyzji by chodziło o taki wyjątek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. 2009, L 342, s. 59).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1 i sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2020 r. – One Voice / ECHA

(Sprawa T-664/20)

(2021/C 9/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: One Voice (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Ghersi)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że Rada Odwoławcza ECHA błędnie oceniła związek między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych a rozporządzeniem REACH;
- orzeczenie, że Rada Odwoławcza ECHA naruszyła przepisy rozporządzenia REACH;

a w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej ECHA z dnia 18 sierpnia 2020 r. nr A-010-2018;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania..

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy błędnej oceny związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych ⁽¹⁾ a rozporządzeniem REACH ⁽²⁾. Zdaniem strony skarżącej Rada Odwoławcza popełniła błąd w ocenie art. 18 rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w kontekście stosowania rozporządzenia REACH i naruszyła cel rozporządzenia dotyczącego produktów kosmetycznych w odniesieniu do testów na zwierzętach. Wreszcie, strona skarżąca podnosi, że ECHA nie jest właściwa do dokonywania wiążącej interpretacji związku między rozporządzeniem dotyczącym produktów kosmetycznych a rozporządzeniem REACH.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia przepisów rozporządzenia REACH. Strona skarżąca podnosi w tym względzie w szczególności, że rozporządzenie REACH ustanawia zasadę zakazu testów na zwierzętach, chyba że nie ma innego rozwiązania. Natomiast Rada Odwoławcza nie wskazała w zaskarżonej decyzji by chodziło o taki wyjątek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczące produktów kosmetycznych (Dz.U. 2009, L 342, s. 59).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2020 r. – OA / EKES

(Sprawa T-671/20)

(2021/C 9/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: OA (przedstawiciele: adwokaci M. Casado García-Hirschfeld i M. Aboudi)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji z dnia 5 grudnia 2019 r. utrzymanej w mocy decyzją o oddaleniu zażalenia skarżącego z dnia 5 marca 2020 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za krzywdę w wysokości 30 000 EUR oraz odszkodowania za szkodę w wysokości 25 000 EUR.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia gwarancji proceduralnych obowiązujących w przypadku dochodzenia administracyjnego i postępowania dyscyplinarnego oraz naruszenia zasad bezstronności i dobrej administracji. Skarżący twierdzi w tym względzie, że dochodzenie administracyjne, którym był objęty, jest wadliwe ze względu na liczne uchybienia formalne i proceduralne.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i oczywistego błędu w ocenie oraz nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2020 r. – Kerstens / Komisja

(Sprawa T-672/20)

(2021/C 9/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Petrus Kerstens (La Forclaz, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia D/517/19, który M. Petrus Kerstens złożył w dniu 17 września 2019 r. na podstawie art. 24 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 31 stycznia 2020 r. w sprawie wniosku o udzielenie wsparcia D/516/19, który M. Petrus Kerstens złożył w dniu 17 września 2019 r. na podstawie art. 24 i 12a regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia zasady dobrej administracji, a w jej ramach prawa do obrony, w tym w szczególności prawa do bycia wysłuchanym wynikającego z art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ skarżący nie został wysłuchany przez Komisję przed podjęciem przez nią odmownych decyzji w sprawie jego wniosków o udzielenie wsparcia.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2020 r. – Ryanair i Laudamotion/Komisja

(Sprawa T-677/20)

(2021/C 9/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) i Laudamotion GmbH (Schwechat, Austria) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57539 (2020/N) – Austria – COVID-19 – Aid to Austrian Airlines (1); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Strona skarżąca wniosła także o rozpoznanie jej skargi w trybie przyspieszonym, o którym mowa w art. 23a statutu Trybunału Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska nie przeprowadziła kontroli ewentualnej pomocy udzielonej na rzecz Lufthansy lub udzielonej przez Lufthansę.
2. Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska naruszyła szczególne postanowienia TFUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego dotyczące zakazu dyskryminacji, swobodnego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości, które stanowiły podstawę liberalizacji rynku transportu lotniczego w UE. Liberalizacja transportu lotniczego pozwoliła na rozwój prawdziwie paneuropejskich tanich linii lotniczych. Zezwalając Austrii na zarezerwowanie pomocy dla Austrian Airlines, Komisja Europejska zignorowała szkody, jakie dla tych paneuropejskich linii lotniczych spowodowały ograniczenia w podróżowaniu spowodowane kryzysem COVID-19.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja Europejska błędnie zastosowała art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE i popełniła oczywiste błędy w ocenie w ramach kontroli proporcjonalności pomocy względem szkód spowodowanych ograniczeniami w podróżowaniu ze względu na kryzys COVID-19, w szczególności poprzez uznanie, że wszystkie szkody spowodowane przez kryzys COVID-19 dla AUA były bezpośrednim skutkiem ograniczeń w podróżowaniu i niesprawdzenie, czy Austrian Airlines ograniczyły wszystkie możliwe do uniknięcia koszty.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności i naruszyła prawa procesowe strony skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczy tego, że Komisja Europejska naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej (EU) z dnia 6 lipca 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57539 (2020/N) – Austria – COVID-19 – Aid to Austrian Airlines (Dz.U. 2020 C 346, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2020 r. – HB / EBI

(Sprawa T-689/20)

(2021/C 9/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HB (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji zastępcy sekretarza generalnego EBI z dnia 27 kwietnia 2020 r. o rozwiązaniu jej umowy o pracę oraz, w zakresie, w jakim będzie to konieczne, decyzji o oddaleniu zażalenia na tę decyzję, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, naruszenia zasady dobrej administracji oraz obowiązku staranności w zakresie, w jakim:
  - rozwiązanie umowy ze skarżącą ze względu na ograniczenia budżetowe było oczywiście błędne, a także sprzeczne ze szczegółową umową w sprawie przyznania dotacji JASPERS 2020 oraz z decyzją komitetu zarządzającego EBI z 2019 r;
  - rozwiązanie umowy ze skarżącą na tej podstawie, że obciążenie pracą działu JASPERS Smart Development, w którym zatrudniona była skarżąca, było mniejsze niż innych działów JASPERS i że w związku z tym nie było potrzeby biznesowej, aby utrzymać skarżącą na swoim stanowisku, było oczywiście błędne; oraz
  - rozwiązanie umowy o pracę ze skarżącą było oczywiście sprzeczne z interesem służby, zarówno z punktu widzenia administracyjnego, finansowego, jak i z punktu widzenia obciążenia pracą, oraz naruszyło zasadę dobrej administracji i obowiązek staranności.
2. Zarzut drugi dotyczący arbitralności i naruszenia zasady dobrej administracji w zakresie, w jakim w kontekście, w którym pozwana twierdzi, że musi zwolnić część swojego personelu ze względu na ograniczenia budżetowe, nieustanowienie planu redukcji zatrudnienia, obejmującego w szczególności ilościowe określenie liczby stanowisk, które mają zostać zlikwidowane, oraz obiektywne kryteria ich wyboru, na podstawie których można by podjąć decyzje dotyczące poszczególnych pracowników przed podjęciem decyzji o rozwiązaniu umów o pracę, takich jak kwestionowana przez skarżącą, narusza zasadę dobrej administracji i nosi znamiona arbitralności.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uprawnień autora aktu w zakresie, w jakim autor zaskarżonej decyzji, zastępca sekretarza generalnego EBI nie był uprawniony do jego wydania.

Postanowienie Sądu z dnia 6 października 2020 r. – Cipriani / EUIPO – Hotel Cipriani (ARRIGO CIPRIANI)

(Sprawa T-325/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/47)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 8 października 2020 r. – Coppo Gavazzi i in. / Parlament

(Sprawy połączone od T-389/19 do T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, od T-409/19 do T-418/19, od T-420/19 do T-422/19, od T-425/19 do T-427/19, od T-429/19 do T-432/19, T-435/19, T-436/19, od T-438/19 do T-442/19, od T-444/19 do T-446/19, od T-448/19 do T-454/19, T-463/19 i T-465/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/48)

Język postępowania: włoski

Prezes ósmej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy T-449/19.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2020 r. – DS i in./Komisja i ESDZ

(Sprawa T-573/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/49)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 14 października 2020 r. – DV i in. / Komisja

(Sprawa T-576/19) ⁽¹⁾

(2021/C 9/50)

Język postępowania: francuski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL